

Vždycky jsem byl a budu ten kdo chodí sám po nocích
vždycky budu ten koho potkáš s černou kapucí v ulicích
a tak prosím nech mě jít dál se svou samotou
prosím nech mě jít než tě bílý oči probodnou
Jdu tou čtvrtí domů kde slyšíš krkavce
Kde vidíš malý cigánata viset na brance
Volezlý ploty, volezlý počasí
Fasády bez omítky vykuchaný kosí těla
Vod těch hubenejch koček co číhají ve tmě
Za každou popelnici se zbytkama v tlamě
Je slyšet praskot ohně nechci se ohlížet
Vidět ty divný ksichty, revolvery, dehet
Ani za nehet si nenacpu bezpečí
Periferně snímám stíny grázlů
V hloučku u barelů s ohněm a nejen zvou tě sem
bezďáci sjetý toluenem

Yeah

Pod lampou ztroskotaná loď plná chlastu mě zve blíž
s kapitánem na půlnoční siestu
Motám se podchodama města jako přízrak
Beru kameny mířím do oken natahuju prak
Ze všech stran přichází šepot, na pánvi mého čela mi vypučel po
t
Jsem bez hodnot, bez tvaru jen tělo
Měkký maso nažloutlý oko
Baroko špíno paruko potřebuju víno
abych předešel myšlenkám byl mimo
Bytí je zkurvený kino Sartre měl pravdu
Vyhrává ten kdo má kapucu a kudlu
Je to absurdní nejde se vyhnout paradoxům
jednou prostě musíš zdechnout, vytuhnout
A všechno za čím ses celej život honil ničím (ničím)